

vejledningen bliver sendt ud til dem, der er uddannet til det, tilrettelægger de selvfølge- liggene ud fra de elever, de har. Det er en selv- følge, at uanset om der står undervisning eller støtte, vil man gøre det på den måde i skolen, eller hvor det nu skal etableres, og selvfølge- lig skal det også være sådan. Det er jo ikke en klas- seundervisning på traditionel vis, der skal fore- gå med de børn, som det kunne være tilfældet for voksne.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Hr. Hans Peter Baadsgaard afslører jo desværre med sit sprog, hvad det er, han forestiller sig, der skal foregå. Han snakker om elever og om dem, der har forstand på det. Men hvem har forstand på det her? Er det folkeskolelærerne, eller er det pædagogerne, eller hvem er det, der har forstand på det her? Og så disse elever! Det vil sige, at man gør 3-5-årige til elever, som skal have indlært sprog og begreber.

Men det er fuldstændig i modstrid med den måde, som de fleste videnskabelige resultater, jeg har kendskab til, påpeger, børn lærer sprog på. De lærer ikke sprog ved at blive udnævnt til elever af hr. Hans Peter Baadsgaard, hvorefter folkeskolelærere skal prøve at indlære dem ord og begreber. Det er ikke den måde, børn lærer på. Børn lærer gennem leg, ved at kopiere voksne og hinanden og ved at prøve ordene af, men ikke ved at blive elever og blive oplært.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Jeg kan altså slet ikke forstå, at hr. Bruno Jerup bliver ved med at trampe rundt i, om vi siger »elever« og siger »undervisning«. Når vi nu sender vejledningen ud til folk, der har forstand på det, er jeg sikker på, at de vil være lige så overbevist om, hvad det skal dreje sig om, som hr. Bruno Jerup er. Selvfølge- lig skal børnene ikke sidde to og to på skolebænkene og modta- ge en traditionel undervisning, som vi andre har gjort i vores barndom. Det har jeg svaret på.

Jeg føler ikke, det er min opgave at stå her og holde et foredrag om, hvordan det her skal gøres, for de mennesker, der skal tage sig af det. Det skal de nok selv finde ud af, uanset om jeg kalder dem lærere eller kalder børnene for ele- ver. Det har ikke noget med den sag at gøre. Men selvfølge- lig skal de undervise - lad mig så kalde dem sådan - også uddannes til det og

være kvalificeret til det, og det bliver der også taget højde for.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Naturligvis kan sprog også indlæres ved leg, og der står ikke noget præcist om, hvordan sproget skal indlæres på de alderstrin, vi taler om. Jeg synes nok, det er at gå alt for vidt, men vi ken- der jo Enhedslistens holdning generelt.

Jeg forstår allerede nu, at dette forslag er noget, Enhedslisten tager afstand fra, netop for- di Enhedslisten har den grundlæggende hold- ning, at fremmedsprogede sådan set selv fuld- stændig må afgøre, om de vil lære det danske sprog eller ej. Det skal være op til dem selv efter Enhedslistens vurdering, men det må stå for Enhedslistens regning. Modsat ønsker Frem- skridtspartiet at lave den bedst mulige under- visning med den bedst mulige indlæring, så for- udsætningen for at kunne fungere i dette sam- fund bliver optimal. Den kan kun blive optimal, når man kan det danske sprog, og det er utrolig vigtigt for os i Fremskridtspartiet. Men jeg ved godt, at det ikke er det for Enhedslisten. Enhedslisten er flintrende ligeglad.

Jeg vil lige sige til sidst, at tilbudet også er en hjælp til de tosprogede, og jeg tror faktisk, det vil blive positivt modtaget, at vi gør den store indsats, netop fordi forældrene til disse børn ikke har de optimale muligheder for at lære dem det danske sprog. Så det initiativ, der bliver taget her i dag, skal ikke betegnes som noget negativt, det er faktisk meget, meget positivt efter Fremskridtspartiets opfattelse.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg må indrømme, at når jeg sidder her og lytter, føler jeg, debatten er blevet mere eller mindre afsporet, for jeg tror altså, der er nogle ting, hr. Bruno Jerup har taget fuldstændig gruelig fejl af.

Jeg læser i hvert fald bemærkningerne til lov- forslaget sådan, at der ikke er tale om, at de 3-5-årige skal indgå i en egentlig undervisning. Der er jo tale om børn, der er i et fremmed miljø i deres hverdag, og så vil man have dem ind i en sproglig udvikling for at forberede dem på den danske skolegang. Jeg forestiller mig ikke - men det kan ministeren jo afkræfte eller bekræfte - at disse 3-5-årige børn bliver systematisk under- vist i den forstand. De får en sproglig stimula- tion og lærer at tale det danske sprog for senere at kunne sætte sig på en skolebænk.